

ಅರೋಪಿಯ ಸುಳಿವು ಸಿಗದೆ ಪೂಲೀಸೋರಿಗೆ ಎನ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು. ಅತ್ಯ ಜೆಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ ಕಚೇರಿ ಮುಂದ ಪ್ರತಿಭಟನಾಕಾರರಿಂದ ‘ವಿ ವಾಂಟ್ ಜ್ಯೋಣ್ಸ್...ವಿ ವಾಂಟ್ ಜ್ಯೋಣ್ಸ್... ಶರೀರೇಖಾಳ ಸಾವಿಗೆ ನಾಯಿ ಸಿಗಲೆಬೇಕು’ ಎನ್ನುವ ಘೋಷಣೆಗಳು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಇತ್ತು ಅರೋಪಿ ಸಿಗದೆ ಪೂಲೀಸರಿಗೆ ತಲೆಮೊಬೈನ ವಿವರಗಾಗಿತ್ತು. ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಶುರುವಾಗಿ ತಿಂಗಳಾಗಲೇ ಕಳೆದಿದ್ದವು. ಕೊನೆಗೆ ಸುಭಾವನಿಗೆ ಅದಾವ ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕಿತ್ತೋ? ಒಂದು ದಿನ ಪಂಚಾಬಿನ ಗಡಿ ಹಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಅರೋಪಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರನನ್ನು ಪೂಲೀಸ್ ವ್ಯಾನಿನಲ್ಲಿ ಪೂಲೀಸರ ಬಂದೂಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಜನ ಸೇರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆಯೇ ಅರೋಪಿಯನ್ನು ಶರೀರೇಖಾ ಕೋಲೆಯಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆತನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಆಂತರಿಕ ಬೆಂಬಳಿಕೆಯಾದ ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಆದೇಶದಂತೆ ಆತ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬೇಗನೆ ಮುಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದರೆ, ಅರೋಪಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನ ಸರ್ಕಾರ್ ಸ್ತುತಿ ತುಂಬಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವುದು ಪೂಲೀಸರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಜನಗಳ ಮದ್ದ ಜ್ವಿಭೂರು ವಕ್ತಿಗಳು ಅತ್ಯಂದತ್ತ, ಇತ್ತಿಂದತ್ತ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪೂಲೀಸರ ಕೈಯಿಂದ ಚಂದ್ರಶೇಖರನನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಪರಾರಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ಅವರ ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅತ್ಯ ಈ ವಿವರಗು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಜೆಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಚೇರಿ ಮುಂಭಾಗದಿಂದ ಪ್ರತಿಭಟನಾಕಾರರ ಘೋಷಣೆಗಳು ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟುವರೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಸರ್ಕಾರ್ ಒಳಗಡೆಯ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಮುಂದಿನ ಗಾರ್ಡನ್‌ದಲ್ಲಿ ಹೋಯಾದ ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಇತರ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಅರೋಪಿಯಿಂದ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸುಭಾವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಚಂದ್ರಶೇಖರನಿಗೆ ಅವರಿಭೂರೂ ಏನೋ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಸುಭಾವನ ರಿವಾಲ್ಯೂರನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಅವನಿಗೆ ರಿವಾಲ್ಯೂರನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ, ‘ಯಾರಾದ್ದು ಹತ್ತ ಬಂದ್ರ ಈ ಗುಂಡಿನಿಂದ ಸುಷ್ಟು ಹಾಕಿಸಿ. ಸರಿರಿ ದೂರ..’ ಎಂದಾಗ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ

ಅವರಿಭೂರೂ ಓಡಿ ಬಂದು ಇವನ ಜೊತೆ ಸೇರಿದರೋ ಆಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ರಿವಾಲ್ಯೂ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಓಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪೂಲೀಸನೊಬ್ಬ ಅವರನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದ. ಆತ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನರಹತ್ತ ಬಿದ್ದ ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಈ ಫಳನಗಳಿಂದ ಸುಭಾವನಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅಯೋಮ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತಾಪೋಮೋಹನ್ ಪ್ರತಿಮೆ ಕಡಿಯಿಂದ, ‘ಡೋಂಟ್ ರನ್, ಸ್ವಾಪ್... ಯಾರೂ ತಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಓಡಬೇದಿ. ಅದ್ದರ್ವೇಸ್ ವಿ ವಿಲ್ ಶಾಟ್ ಯೂ ಆಲ್’ ಎಂಬ ದ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಯೂ ಅವರು ನಿಲ್ಲದೆ ಓಡ ಹತ್ತಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಎಲ್ಲರೂ ಆ ದ್ವನಿ ಬಂದತ್ತ ನೋಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತರುಣ ಯೋಧನ ರಿವಾಲ್ಯೂನಿಂದ ಸಿದಿಂಥ ಗುಂಡು ಕ್ಷಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಎದೆ ಸೀಲಿದರೆ, ತರುಣ ಯೋಧನ ಪಕ್ಕದ ಪೂಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ರಿವಾಲ್ಯೂಗಳಿಂದ ಬಂದಂತಹ ಗುಂಡುಗಳ ಒಂದು ವಿಜಯನನ್ನು, ಮತ್ತೊಂದು ಗುಂಡು ಗೋಪಾಲನನ್ನು ನೆಲುಕುರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಗುಂಡಿನ ಸದ್ಯ ಕೇಳಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಜನರಲ್ಲಾ ಚೆಲ್ಲಾಟಿಪ್ಪಿಯಾಗಿ ಓಡಿ ಹೊಗಿ ಪನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಬರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿ ಪ್ರತಾಪೋಮೋಹನ್ ಪ್ರತಿಮೆಯತ್ತೇ ಇತ್ತು.

ಆಗ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಹಿಂದಿನ ಅರ್ಜಿಮರದ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿಂದ ತರುಣ ಯೋಧ ಹಾಗೂ ಅವನ ಜೊತೆ ಇಬ್ಬರು ಪೂಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕ್ಯಾಲ್ಲಿ ರಿವಾಲ್ಯೂ ಹಿಡಿದು ಸುಭಾವನ ಹತ್ತಿರ ಬರಹಾದಿಗಿದರು. ಅತ್ಯ ಗುಂಡಿನ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಅನತಿ ದೂರದಲ್ಲಿನ ಚೆಲ್ಲಾಟಿಕಾರಿ ಕಚೇರಿಯಿಂದ ಜಗದೀಶ ಸೇರಿದಂತೆ ಪ್ರತಿಭಟನಾಕಾರರಲ್ಲರೂ ಈ ಫಳನಾ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಸೇರಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಅಶ್ವಯಾದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ಯೋಧ ಸುಭಾವನಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾದಂತೆ ‘ಭರತ ನೀನಾ..ಪನಿದೆಲ್ಲಾ..?’

‘ಹೌದು, ನಾನೇ ನಿನ್ನ ಗೆಳೆಯ, ಸುಭಾವ ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸು, ನಿಮ್ಮ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಉಳಣಾಕ ಆಗಲೀಲ್ ನಮಗ,